

Spm. nr. S 2320

Til indenrigsministeren (2/4 01) af:

Knud Erik Hansen (SF):

»Vil ministeren oplyse, om boligkravet ved familiesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 11, har været rejst over for flygtninge, og om der er givet afslag på familiesammenføring til herboende flygtninge på grund af manglende opfyldelse af boligkravet, og såfremt der er givet afslag til flygtninge, med hvilke begrundelser er de i så tilfælde givet?«

Begrundelse

Ifølge udlændingelovens § 9, stk. 11, skal familiesammenføring, med mindre særlige grunde taler imod det, betinges af, at den herboende person godtgør at råde over en egen bolig af rimelig størrelse. Denne regel blev indført med lov nr. 424 af 31. maj 2000 sammen med en række andre ændringer i familiesammenføringsreglerne. Flygtninge er i lovteksten omfattet af boligkravet, men det fremgår af lovens forarbejder, herunder lovbemærkningerne til det vedtagne lovforslag, at særlige grunde for undtagelse fra boligkravet bl.a. kan være flygtninges manglende mulighed for at kunne leve sammen med familien i hjemlandet (risikoen for forfølgelse m.v.).

Boligkravet har nu været administreret i en vis periode, og der er givet en række afslag på familiesammenføring med begrundelsen i manglende opfyldelse af boligkravet:

Svar (18/4 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 11, om boligkrav ved familiesammenføring blev indført ved lov nr. 424 af 31. maj 2000:

Bestemmelsen indebærer, at der i forbindelse med familiesammenføring med en ægtefælle/samlever eller forældre til en herboende person som udgangspunkt skal stilles krav om, at den herboende godtgør at råde over sin egen bolig af en rimelig størrelse. Kun i de tilfælde, hvor særlige grunde taler derimod, skal boligkravet ikke stilles. Familiesammenføring med mindreårige børn til en herboende kan endvidere – såfremt væsentlige hensyn taler herfor – betinges af, at

den herboende godtgør at råde over sin egen bolig af en rimelig størrelse.

Formålet med bestemmelsen er at sikre et bedre udgangspunkt for en vellykket integration af såvel det familiemedlem, der ønskes familiesammenført til Danmark, som de familiemedlemmer, der allerede bor i Danmark. Endvidere er det med bestemmelsen ønsket at undgå, at der opstår akutte boligproblemer som følge af familiesammenføring.

Som anført fremgår det af bestemmelsen, at boligkravet skal stilles, medmindre særlige grunde taler derimod. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår det i den forbindelse, at boligkravet ikke vil blive stillet, hvis der er tale om en herboende flygtning, der er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse.

I afgørelsen af, om udlændingemyndighederne stiller boligkrav over for en herboende flygtning, indgår derfor blandt andet en vurdering af, om den herboende flygtning vil kunne tage ophold i hjemlandet (hvis ægtefællen har samme nationalitet som den herboende) uden risiko for forfølgelse.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne til bestemmelsen, at boligkravet ikke stilles, hvis den herboende som følge af den manglende opfyldelse af boligkravet henvises til at tage ophold i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at styrelsen i ganske få sager, hvor den herboende person er flygtning, har givet afslag på familiesammenføring med den begrundelse, at den herboende ikke har opfyldt boligkravet. Begrundelserne for disse afslag har været, at den herboende flygtningens bolig ikke var stor nok, eller at den herboende ikke har rådet over sin egen bolig.

Udlændingestyrelsen har ikke i disse sager fundet, at særlige grunde talte imod at stille boligkravet. I nogle af sagerne har der været tale om ægtefæller af hver sin nationalitet, og Udlændingestyrelsen har her lagt vægt på, at der ikke forelå oplysninger om, at den herboende ikke kunne tage ophold i ansøgerens hjemland. I andre af sagerne har den herboende og ansøgeren haft samme nationalitet, og Udlændingestyrelsen har her lagt vægt på, at den herboende flere gange var indrejst og har opholdt sig problemfrit i hjemlandet, hvorfor styrelsen har vurderet, at den herboende uden risiko for forfølgelse